

Boendaleberichten

We krijgen respons op onze haiku oproep!
Aarzel niet u eraan te wagen,
we zijn op weg naar een heuse Boendalebundel!

Volhouden is goed
Voortdoen en niet opgeven
Flink bezig allen
Kaat Boon

De winter vervaagd
Wachten op de lenteprik
terug naar voorheen
Anne-Mie Cosijns

Beste Boendalevrienden, wat is er nog belangrijker dan "de som van alle leven op aarde" ? Wat is er nog gevaarlijker dan de aantasting ervan ?

Dat ernstige wetenschappers zoals Jackie Van Goethem zich op internationaal niveau met dat probleem bezighouden, kan ons alleen maar tot vreugde stemmen want "*De natuur vergeeft geen vergissingen. Haar ja is ja, en haar neen, neen*". Dat schreef de bekende Noordamerikaanse schrijver, predikant en filosoof Ralph Waldo Emerson (1803-1882).

Uit *Spiegel 109*, oktober 1998, lezing dr J.L. Van Goethem
'Biodiversiteit en de Verdragen van Washington en Rio'

.....

Spiegelredactie: Odette Van Houtte-De Malsche
E-mail: spiegel@boendalekringtervuren.be
Website: www.boendalekringtervuren.be

Spiegel

Berichtenblad van de Jan van Boendalekring - nr. 333
Tervuren, april 2021

Wat na Corona: het klimaat?

Bron: www.kbs-frb.be

In deze Spiegel met nummer 333
vraagt Anne-Mie Cosijns zich af
welk onderwerp na Corona de actualiteit zal overheersen.

Beste Boendalevrienden,

Ook u hebt ongetwijfeld veel gelezen tijdens deze coronatijd. Vorige maand is mijn collega-voorzitster Griet Christiaens in het Spiegelarchief gedoken en zij zorgde voor een verfrissende afwisseling. Op mijn beurt breng ik u mijn overpeinzing van afgelopen weekend.

Zegt de naam David **Brower** u iets? (°Berkeley 1912 - 2000) Hij was een vooraanstaand Amerikaans milieuactivist en de oprichter van vele milieuorganisaties, waaronder het John Muir Institute for Environmental Studies.

*We do not inherit the Earth
from our ancestors,
we borrow it from our children.*

David Brower

Ik las het citaat als titel van een interview met actrice Joke Devynck in De Standaard Magazine van 20 maart jl. Ze betreft het gemis aan verantwoordelijkheid waarmee we de volgende generaties onrecht aandoen.

De pandemie voert vandaag nog steeds de boventoon in de berichtgeving, het prangende klimaatvraagstuk zal zich weer aandienen zodra we ons COVID-veiliger voelen.

Op 19 maart is het Belgisch klimaatproces met zes jaar vertraging van start gegaan. Enkele landen zoals Nederland, Frankrijk en Ierland zijn ons voorafgegaan. Dat rechtspraak noodzakelijk blijkt om klimaatbeloftes af te dwingen, doet vragen rijzen.

Het stadium van bewustwording zijn we al lang voorbij. Zo lees ik in *Spiegel 151* (december 2002) die de lezing van Dirk Thys van den Audenaerde (Boendalelid, tevens erevoorzitter van onze kring) inleidde met als titel:

*Klimaatveranderingen :
nieuw en bedreigend, of is het een zeer oud fenomeen?*

Dirk wil over het klimaat spreken omdat het klimaat en de mogelijke beïnvloeding ervan door de mens tijdens de jongste twee decennia is uitgegroeid tot een belangrijk politiek discussiepunt en zelfs tot een twistpunt. Daarbij worden veel halve waarheden als zekerheden verteld; er wordt heel wat nonsens verkocht en men schrikt er blijkbaar ook niet voor terug om de mensen onnodig bang te maken.

Angst is een slechte raadgever, maar zowat twintig jaar later zouden we beter moeten weten:

- Hoboken is geen ver-van-mijn-bedshow meer.
- Het dreigend energietekort overstijgt onze grenzen.
- In het straatbeeld zijn sigarettenpeuken zo goed als verdwenen maar helaas hebben mondmaskers hun plaats ingenomen.
- Dat afvalintercommunale Incovo het heft in handen neemt in de gemeente Meise en tijdelijk sluikstortcamera's inzet op de carpoolparking zegt veel over onze manier van denken binnen onze maatschappij.

Waarom klimaat zo gevoelig ligt in de politiek, heeft met persoonlijke ambitie te maken. Elke politicus weet hoe het klimaatprobleem moet aangepakt worden, alleen niet hoe hij daarna nog verkozen geraakt.

Ook de gewone burger heeft een beperkte visie op zichzelf, terwijl hij zelf milieubewustere keuzes kan maken. Een mens kan zich resetten, dat heeft hij al vaker bewezen.

We fietsen - al dan niet elektrisch - met z'n allen duizenden kilometers bij elkaar en ook al wandelend herontdekken we eigen streek en land. Dat is één van de schaarse positieve fenomenen dat aan deze pandemie te danken hebben.

Zoomen, facetimen en andere online communicatie hebben het gemis aan sociaal contact gedeeltelijk opgevangen, maar zal de menselijke interactie nooit evenaren.

Daarom kijken wij meer dan ooit - en samen met u - reikhalzend uit naar de eerstkomende Boendale bijeenkomst.